

5 rövid hónap Koblenzben /tapasztalatok, lehetőségek, élmények, képek/

Kiskorom óta többször is járhattam már Németországban, mivel családnknak vannak ismerősei Thüningiában. Nagyon szeretem Németországot, a városokat, az erdőket, szóval az egészet, úgy ahogy van :), azonban már 4 éve nem jutottam ki oda. Nagy álmom volt már régóta az, hogy egyszer nem csak nyaralni, hanem tanulni mehessek ki oda... és ez az álom most beteljesedhetett! 5 hónapot tölthettem Koblenzben Erasmus-szal.

Hogy mért éppen Koblenz? Az az igazság, hogy egy évfolyamtársam (Pálfalvi István) volt már ott egy évvel korábban projektetni. Ő mesélt sok mindent az egyetemről is és mutatott képeket a városról is, ami már így képekről első látásra megtetszett. Persze megvolt bennem az egészséges félelem is az egészszól, hogy mi lesz, ha nem értem meg az órákat, mi lesz, ha idegen nyelven nem tudok majd olyan jól felfogni dolgokat... de ennek ellenére vettem a bátorságot és belevágtam: kimentem 5 hónapra Erasmus tanulmányi ösztöndíjjal Koblenzbe, az Universität Koblenz-Landau Computer Visualistik szakán elvégezni egy félévet. Mondanom sem kell, érdemes volt és nem bántam meg egyáltalán! :)

Utazási lehetőségek

A **kiutazás** megtervezésekor az egyik szempont az volt, hogy ne kerüljön nagyon sokba, a másik szempontként viszont figyelembe kellett vennem, hogy mennyi csomagot akarok magammal vinni. Készítettem is egy jó hosszú listát, hogy mi az, amire a kinti háztartáshoz szükségem lehet majd. Mondanom sem kell, hogy a következő lépés az volt, hogy elkezdtem szelektálni a listát. Ki kellett válogatnom, mi is az, amit talán még nem túl drágán kinn be lehet szerezni, mivel annyi mindent nem tudok elcipelni itthonról, amilyen hosszú a lista lett.

Az utazáshoz kétféle lehetőség közül lehetett dönteni. Az egyik, hogy Ryanair¹-rel repülővel, vagy pedig vonattal.

A **vonat** mellett döntöttem. Döntésem egyik indoka az volt, hogy a Ryanair-nél a kézipoggyász 10kg és egy plusz csomag mindössze 15kg² lehet. Én már előre láttam, hogy nekem ennél több lesz. A másik ok, amiért a vonattal utaztam, hogy „háztól házig” tudtam utazni (Győr-Koblenz). A vonat ugyan Budapestről indult, de megállt Győrben, így otthon fel tudtam szállni. Még át kellett szállni Bécsben, de ez meg mindössze annyi volt, hogy a peron egyik feléről a másik felére kellett átcipekedni, mert onnan indult tovább a másik vonat. Így kb. 24000Ft-ba került (2008 áprilisában) az odaút (de ehhez kb. 2 hónapra előre meg kellett venni a jegyet). Persze hosszabb volt, mint repülővel, de jóval kényelmesebb (a sok csomag miatt) és szebb, mert gyönyörű tájakat láthattam útközben.

A **repülés** esetében egyrészt valamely reptérre el kellett volna utaznom itthon, másrészt Frankfurt(Hahn)-ról (mely egy régi katonai reptérből átalakított kis repülőtér) még busszal kb. 60 km-t továbbutazni Koblenzbe. Lehet, hogy olcsóbb lett volna még a plusz egy csomag kifizetésével is, de nem akartam annyit átszállni és cipekedni.

Az 5 hónapos **kinn-tartózkodásom közben** kétszer jöttem **haza**. Mindkét esetben **repülővel**, mivel nem volt olyan sok csomagom, és így olcsóbb is volt az oda-vissza út. A németországi kiindulási repülőtér, **Frankfurt(Hahn)** adott volt. Viszont az, hogy melyik **úti célt** válasszam itt **Magyarországon**, ez már utánanézészt igényelt. **Három lehetőség** volt, ami szóba jöhetett.

Az **első**, hogy **Frankfurt(Hahn)-Budapest**. Ez kézenfekvő lett volna akkor, mikor vizsgázni kellett hazajönnöm vizsgaidőszakban a BMF-re. Azonban Ferihegyre jóval drágábbak a járatok, én viszont minél kevesebbet akartam az utazásra költeni.

¹ <http://www.ryanair.com/site/HU/>

² <http://www.ryanair.com/site/HU/conditions.php?pos=MYFLIGHT> – itt lehet az utazási feltételekről olvasni

A **második** lehetőség (melyet végül a vizsgaidőszakban próbáltam ki): **Frankfurt(Hahn)-Sármellék**. Sármellék Keszthely mellett egy katonai reptérből átalakított kis repülőtér. Értem autóval jött le Édesapám oda, mivel Győrbe mentem haza (ami 160km onnan). Viszont, ha az ember Pestről/re szeretne menni, akkor van lehetőség oda-vissza busszal menni. Ez esetben a Sármellék-Budapest retour buszjegy 10400Ft (volt 2008-ban)³. A repülőjegy ára oda-vissza és a Koblenz-Frankfurt(Hahn)⁴ (Linie 610) retour buszjegyet⁵ is belefoglalva kb. 21000Ft volt összesen kb. egy hónapra előre lefoglalva (természetesen ez is drágul, ahogy egyre közeledik az utazás időpontja).

A **harmadik** repülőtér-variáció (amit pedig augusztusban próbáltam ki): **Frankfurt(Hahn)-Bratislava**. Ezzel mindössze annyi volt a probléma, hogy későn vannak a járatok (Koblenz felé a 23.30-as kölni buszra kell szállni Frankfurt(Hahn)-ban). Így a visszafele utam alkalmával fél 1-re értem Koblenzbe, ahol viszont hétközben egyáltalán nincsenek éjszakai buszjáratok. Én azonban meg tudtam oldani, hogy megbeszéltem egy, a karthause-i kollégiumban lakó ismerősömmel, hogy ott fogok aludni nála azon az éjszakán. Így mikor Koblenzbe értem, csak oda kellett felsétálnom. Ez nem tartott egy 18-20 percnél tovább. Bratislava-ba eljutni pedig vonattal lehet Budapestről. Bár én ebben az esetben is autóval mentem Győrbe, ami onnan csupán 100km-re van. Nekem ez az utazási lehetőség tűnt a legkedvezőbbnek. Így meg lehetett fordulni 18000Ft-ból (2008-ban, persze itt is figyelembe véve, hogy korábban meg kell rendelni, de még ez drágul meg a legkevésbé az utazási időpont közeledtével a 3 repülőtér közül) Koblenz-Bratislava (plusz még a Bratislava-Győr benzinár).

Amikor odaértem Koblenzbe egy éjszakányi szállást meg kellett oldani, mivel március 31-én utaztam és csak április 1-jétől volt kollégiumom. Aznap egy ifjúsági szállóban⁶ aludtam ismerősömmel (akivel együtt utaztunk ki) fenn a város leggyönyörűbb pontján, az Ehrenbreitstein erődben. Oda feljutni elég bonyolult lett volna. Mivel azonban a koblenzi egyetemről korábban email-ben megkeresett egy ottani Betreuer (itthon: Buddy), és megírtam neki, hogy mikor érkezünk ismerősömmel, így kijöttek értünk autóval a pályaudvarra és felvittek a szállóhoz.

Másnap viszont el kellett jutni a város túlsófelébe Metternichbe. Ebben a városrészben található az egyetem (Universität Koblenz-Landau) és az Auf dem Hellen Weyer kollégium egyaránt.

Kollégiumok

Fontos, hogy a **kollégiumi helyet** legkésőbb a félév kezdete előtt 3 hónappal le kell foglalni! (Az Auf dem Hellen Weyer kollégium esetén mindezt email-ben kellett előzetesen megbeszélnem Ulrike Kos-szal. Ő volt az, aki megírta, hogy milyen papírok kitöltésével, elküldésével, és milyen feltételekkel (Kaució előzetes befizetése – ezt hazaköltözéskor visszaadják) lehet kollégiumi férőhelyet igényelni.) **Több kollégium közül⁷ lehet választani.** Ezek közül én kettőt ismerek, róluk tudok néhány dolgot írni.

Az egyik – ahova sokat jártam át, de nem ott laktam – az **ESG**⁸. Ennek a neve Evangélikus Kollégium, de ez csupán elnevezés. Mindenféle emberek laknak ott, legfőképpen külföldiek. Erasmus-osok egy-egy félévre, ill. csak simán külföldiek hosszabb távon, akik Németországban tanulnak tovább. Szóval itt a legnagyobb a nemzetközi élet. Azért is, mert itt egyaránt laknak a koblenzi egyetemről és a koblenzi főiskoláról is. Én is sokat jártam ide :). Ennek előnye szerintem ez a sokszínűség, hogy sokféle ember lakik ott. A következő

³ <http://www.flybalaton.com/index.jsp?id=1&main=104&lang=hu&hm=03&sm=01> – itt található a jegyárak a Budapest-Sármellék autóbuszjáratra

⁴ <http://www.rmv-bus.de/fahrplaene/L0610.pdf> - ez itt a Koblenz-Frankfurt(Hahn) buszjárat menetrendje

⁵ A Koblenz-Frankfurt(Hahn) buszjegy egy útra 13,20Eur volt 2008-ban

⁶ <http://www.diejugendherbergen.de/die-jugendherbergen-auf-einen-blick/koblenz/portrait>

⁷ <http://www.studierendenwerk-koblenz.de/index.php?page=wohnanlagen>

⁸ <http://www.esg-koblenz.de/>

szempont viszont szerintem hátrány és előny egyaránt: a konyha. Minden szintnek (fél-szintnek, mert középen van a lépcsőház) van közös konyhája. Előny, mert találkoznak az emberek egymással, könnyebben lehet megismerni a többieket. Hátrány és előny, hogy közös edények vannak. Hátrány, mert mindenki kb. mindenkiét használja. Azért van egy kis saját szekrény, de abba nem sok minden fér, és a hűtő is közös. Előny viszont azért, mert nem kell annyi edényt kivinni, mintha saját konyhát kellene berendezni (volt, aki nem is hozott semmilyen edényt magával). Még egy hátránya az volt, hogy a szobák jóval kisebbek, mint az egyetemnél levő kollégiumban, és nagyobb az áthallás is.

A másik, ahol én laktam az imént említett **Wohnanlage Auf dem Hellen Weyer**⁹. Ennek nagy előnye az volt, hogy 4 perc alatt be lehet érni a szobából a tanteremig. Az épület még csak 3 éves, ahol a gondnok nagy gondot fordít a tisztaságra és rendre, tehát nagyon újszerű állapotú (szép bútorok, berendezések). Ez a kollégium azt hiszem egy kicsit drágább, mint a többi, viszont az előnye szerintem ellensúlyozzák ezt.

Négyféle szobatípusra lehet igényt benyújtani: 1) van egy db tetőtéri 4 főre, 4 szobás, 1 közös konyhás, 1 közös fürdőszobás; 2) van tetőtéri 2 fős, 2 külön szobával, 1 közös konyhával, 1 közös fürdőszobával; 3) ugyanolyan, mint az előző, csak nem tetőtéri, hanem valamely közbenső szinten; 4) egyszemélyes apartman, ahol 18m²-en egy szoba, egy kis beépített konyha, egy saját fürdőszoba és saját hűtő áll rendelkezésre. Én az első három lehetőség közül szerettem volna valamelyiket, viszont a szobafoglaltságok miatt már csak egyszemélyes apartmant kaphattam. Ennek van előnye is meg hátránya is, ahogy megtapasztaltam. Az egyik hátránya, hogy nem laksz együtt senkivel egy „lakásban”, tehát nem vagy rákényszerítve a német beszédre a lakótársaddal. A másik is ilyesmi, hogy el vagy szigetelve a többiektől, tehát ha nem kopognak át, ill. Te nem mész át valakihez, akkor el vagy zárva a világtól, társaságtól. Előnye viszont, hogy van egy saját háztartásod, amiben nem kell senkihez alkalmazkodnod (ez hatalmas előny volt véleményem szerint), és ha dolgozni, tanulni akarsz, kisebb az esélye, hogy zavarjanak. Nekem az első trauma az volt (én még nem laktam állami kollégiumban se itthon, se máshol...), hogy nem volt se függöny, se WC-kefe. Mindent összevetve, a sok ESG-be átjárás után is azt mondom, hogy nem bántam meg, hogy egyágyasba kerültem. Nekem jobbnak tűnt ez, a többi lehetőség megismerése után is, mivel volt elég nagy társaság, akikkel jóban voltam.

Intéznivalók

Mikor kiérkeztem, **jó sok ügyintézésen** túl kellett esni. Először is be kellett menni **Bettina Holstein-Alterhez (D 124)** az egyetemre, szólni, hogy megérkeztem. Itt Ő elmondta (amit előtte már az ismerősömtől is megtudtam), hogy miket kell kb. elintézni. A beiratkozáshoz kellett az **Európai Egészségügyi Kártyával** bemennem az F épület földszintjén levő egyik irodába a megbiztosítás intézéséhez, majd **befizetni a „tandíjat”**, és **beiratkozni a Tanulmányi Osztályon** (D épület 1. emelet). Itt kaptam meg a diákigazolványt, ami azután városi bérletként is szolgált. Figyelni kell azonban, hogy mindenféle „hallgatói jogviszony igazolást” is adnak vele egy A4-es lapon, de ebből csupán az első példány a buszbérlet!

Ezek mellett még nyitottam egy **kinti számlát** a **Sparkasse-nál**. Ennek nyitása és minden tranzakció is díjmentes volt, és Euro alapú természetesen. (Ennek a számlának az információit küldtem haza aztán, mert ide kértem egy összegben kiutazásom után az Erasmus-ösztöndíj eljuttatását Lernerné Tanárnőtől.) Mikor hazajöttem ezt a számlát le kellett zárnom.

Még egy fontos teendő van a kiérkezés után két héten belül: **be kell jelentkezni a Polgármesteri Hivatalban** (Bürgeramt)¹⁰. Figyelni kellett azonban arra, hogy itt aztán ki is kellett jelentkezni hazajövetel előtt.

⁹ <http://www.studierendenwerk-koblenz.de/index.php?page=auf-dem-hellen-weyer>

¹⁰ http://www.koblenz.de/verwaltung_politik/k12_kontakt.html

Ha az ember hétközben nem akar a főzéssel foglalkozni (ami egyébként nagyon jó dolog – én a hétvégéken mindig főztem :) –, de nagyon sok időt elvesz), akkor az egyetemen (ugyancsak az első emeleten) ki lehet váltani egy **Menzakártyát**. Erre aztán pénzt kell rátölteni, és a **menzán** így kedvezményesen 1,90Euroért (2008-ban) lehet enni. A menzai kaja nagyon jó volt szerintem. Az itthoni menzákhöz képest legalábbis sokkal jobb volt, mivel itt általában 2 vagy 3-féle menüből lehetett minden nap választani. Minden menühöz tartozik egy leves, egy második, egy saláta és egy desszert is (ez gyümölcs, vagy valamilyen édesség vagy fagyi).

A „Menzakártya” egyébként jó volt még a könyvtárban **fénymásolásra**, ill. a kollégiumunkban a **mosógép** használatához is kellett.

Egyetem, tanulmányi dolgok

Az Universitat Koblenz-Landau-nak **kétféle tanulmányi rendszere** van, amiről tudni kellhet. Az egyik a **metoo**¹¹. Ehhez beiratkozás után lehet csak hozzáférni, mikor már az ember regisztrált a számitógépes rendszerben a GHRKO honlapjan¹² (Az egyetem területén történő wifi használathoz is az ottani regisztráció szükséges.). Nem is a metoo a fő tanulmányi rendszer, ezt már csupán csak néhány tantárgynál használják jelentkezésre.

A legtöbbet használt tanulmányi rendszer – amiben egyébként regisztrálás nélkül is utána lehet nézni a tantárgyaknak, már mikor előre le kell adni a Learning Agreement-et itthon – a **Klips**¹³. Amikor még el kell küldeni a kinti egyetemnek a Learning Agreement első oldalát, csupán az előző féléves tárgyak találhatók meg itt. Ez nem gond, ezeket kell beírni a lapra, mert ebből már látszik, hogy a hallgató, milyen tanulmányi irányban, tantárgyakban gondolkodik. Később kint ezt – amint tisztázódik a targyfelvetel – módosítani kell a Learning Agreement második oldalának kitöltésével. Ezt a módosító adatlapot aztán a kinti szakkoordinatorral alá kell írati, majd hazakuldetni az egyetemmel, hogy itthon is alairjak.

Kinn a félév elején kb. két hetet adnak meg arra, hogy a hallgatók tisztázzák, mely **tárgyakra** szeretnének járni. Az Erasmus-osoknak – ahogy nekem is – a tanárokkal is egyeztetni kell, hogy tudjanak róluk. Szerencsére, mivel én a Computer Visualistik Fachbereich hallgatója voltam, így a tanárokkal nem csak személyesen, hanem email-ben is tudtam egyeztetni. Persze a személyes beszélgetés a legjobb mégiscsak.

Én úgy döntöttem, hogy főleg az itthoni szakirányos tárgyaimat folytatom kint. Így tehat a Kepfeldolgozas 2. (Bildverarbeitung 2.) és Kepfeldolgozas 3. (Bildverarbeitung 3.) tantárgyat vettem a legfontosabbnak. Mind a kettő előadás volt, heti kétszer két órában. Ehhez nem is volt fontos a nemettudas. Ill. jól jött, de nem volt feltétele a tárgy elvégzésének. Az előadásokat Professor Paulus németül tartotta, de az összes prezentáció, jegyzet és szakirodalom angol nyelvű volt hozzá. Tehat lényegében mind a két nyelven lehetett tanulni a tárgyat. Egy szegedi fiúval vettük fel együtt ezt a tárgyat, akit ott az egyetemen ismertem meg. Ő is Erasmus-os hallgató volt. A tanárok nagyon rendesek voltak, mert még meg is kérdezték, hogy milyen nyelven akarunk vizsgázni. Lajos (a szegedi fiú) az angolt választotta. Én viszont a németet, mert a német szaknyelv is érdekelt, így az angol jegyzetből németül vizsgáztam. Ehhez persze nagy segitsegyet nyújtott, hogy benn voltam az előadásokon, ahol könnyen meg lehetett tanulni a német szakszavakat a Professor magyarázata során. Az előadások egyébként egészen hasznosak voltak az anyag megértéséhez. Az ottani hallgatóknak egyébként írásbeli vizsga volt. Nekünk viszont a Professor megengedte, hogy a magunk által választott időpontban – az ottaniak a vizsgáján végighaladva – szóban vizsgazhassunk, nehogy az időkorlát és a megértési nehézség miatt legyen rossz az írásbelink.

¹¹ <https://www.uni-koblenz.de/metoo/index.php>

¹² <http://www.uni-koblenz.de/GHRKO/FrontPage> - ugyanitt lehet később a nyomtatási Virtuális-Számlát szemmel tartani (Erre mi beiratkozáskor kaptunk 10Eur jovairast ajándékba. Nekem ez elég is volt a félévben. 5Cent volt egy fekete-fehér oldal nyomtatása, 25Cent a színes)

¹³ <https://klips.uni-koblenz.de/qisserver/rds?state=user&type=0>

E két tantárgy mellé felvettem még a Matematika B (Mathe B)-t, mely egy lineáris algebra kurzus informatikusoknak. Azért döntöttem még emellett, mert itthon egy féléve már Informatikai és Automatizált Rendszerek szakirányon voltam, és tudtam, hogy a képfeldolgozáshoz sok lineáris algebrára van szükség. Így a matematika előadásokon és gyakorlatokon megtanulhattam a matematikai kifejezéseket németül, melyek a képfeldolgozás óra megértésében és a szóbeli vizsgán nagy segítségemre voltak. Természetesen aztán le is kellett vizsgáznom lineáris algebrából is. Ebből írásbeli vizsgát kellett tennem a többi hallgatóval együtt.

Ezekon kívül természetesen volt még egy Német nyelv a külföldi hallgatóknak tantárgyam. Ennek elvileg a németem javulását kellett volna szolgálni. Sajnos nem így történt, mivel az egész félévben kb. semmit sem csináltunk. Voltak néhányan, akik már az előző félévben kinn voltak Koblenzben. Ők már akkor jártak németre, és mesélték, hogy akkor nagyon jó tanárnőjük volt, csak a nyári félévre cserélték le. Szerencsére a későbbi Erasmus-osoknak van esélyük ismét jó tanárra, mert a mi tanárnőnk mindössze erre az egy félévre tanított, mivel – feltehetőleg – azóta már meg is született a kisbabája.

Összességébe véve a tanárok nagyon segítőkészek voltak. Mindegyikük hangsúlyozta, hogy ha bármi megértési problémám van, ha valami nem világos az anyagból, nyugodtan szóljak. Akkor külön is segítenek, vagy keresnek valakit az évfolyamból, aki segítségemre lehet. Szerencsére az én esetemben ez nem fordult elő, előbb-utóbb sikerült mindent egészen jól megértenem és megtanulnom.

A tanárok segítőkészsége még ott is megmutatkozott, hogy a félév végi adminisztrációs ügyintézéseknél teljes mértékig rendelkezésemre álltak. Volt olyan oktató is, aki a szabadsága közepén bejött az egyetemre, hogy megírja a Bescheinigung-ot a hazautazásom előtt, hogy igazolni tudjam az általa tanított tantárgy elvégzését. Ilyen Bescheinigung-ra minden tárgyból szükség volt, de ezt külön jelezni kellett a tanároknak. Rá kellett iratni a tantárgy kódját, nevét, kreditpontját, a félév végén megszerzett jegyet, plusz aláírással és pecséttel ellátni. Az utolsó vizsga után már csak annyi feladat volt ezekkel a papírokkal, hogy be kellett vinni a Prüfungsamt-ba (A épület fsz. rögtön balra, nyitvatartási időn kívül is nyitva volt az Erasmus-os hallgatóknak :)). Ott aztán az otthoni koordinátor nevének elérhetőségének megadása után a papírokat le kellett adni. Talán már egy nap múlva értesítettek is email-ben, hogy kész van az ottani Transcript of Records, az Erasmus-on elvégzett tárgyaimról, melynek másolatát azután itthon le kellett adni.

Amit még a hazautazás előtt kellett intézni az a Departure Check volt. Nekem ez is érdekesen alakult. Ezt ugye a hazautazás előtt nem sokkal kell kitöltetni az ottani szakkordinátorral. Én is erre készültem, de mégsem egészen úgy alakult, ahogy terveztem. A Szakkordinátorommal meg volt beszélve, hogy mikor fogok menni még vizsgázni hozzá és gondoltam, hogy majd akkor be is viszem neki, hogy készítsük el. Erre a vizsga előtti hét szerdán egy email-ből megtudtam, hogy a Tanár Úr nem lesz már azon a héten az egyetemen és a következő héttől meg már Finnországban lesz IPCV-n. Egyrészt ennek következtében a gyakorlatvezetőmnél, Detlev Droege-nél kellett vizsgáznom, aki egyébként ugyanolyan pozitív hozzáállású és segítőkész volt. Ez abból is látszott, hogy mikor elmondtam neki, hogy a Departure Check-et nekem még ki kellett volna töltenem Professor Paulus-szal, akkor mondta, hogy email-ben megbeszéli velem, miként lehetséges ez. Végül kiderült, hogy a Professor otthon lesz még 2 napot – még a hazautazásom előtt – Finnország után, igaz az egyetemre nem tud majd bejönni. Így tehát a szükséges iratokat kitöltve és a Herr Droege által intézett pecséttel elküldte a titkárnő a Professor címére, aki az aláírás után azonnal vissza is küldte, így haza is tudtam hozni. Bár email-jében arról is biztosított, hogy semmi probléma nincs, ha nem tudom hazavinni, akkor mindenképpen hazaküldték volna a kitöltött papírokat Magyarországra.

Társasági élet, a kinti élet másik oldala

Az egész élet kezdetét az okozta, hogy a kinti egyetemi koordinátor, Bettina Holstein-Alter az összes Erasmus-osnak együtt küldte ki a fontosabb évkezdési információkat. Ami egyébként mindössze annyiból állt, hogy lesz majd egy általános tájékoztató, meg ígért még egy könyvtárlátogatást és egy városnézést.

Az általános tájékoztató szerintem nem volt eléggé korán, bár lehet, hogy csak én intéztem el túl gyorsan a legfontosabb iratkozási ügyeket. Igazából nem szeretem az ügyintézkést, és szerettem volna minél előbb túl lenni rajta. Bár még nem volt késve semmi, tehát aki addig nem tette meg, annak még azért jól jöhetett ennek a tájékoztatónak egy része. Itt találkoztam először Frau Holstein-Alter közös email-listáján szereplő emberekkel. Szóval ilyen szempontból nagyon is hasznos volt, hogy elmentem oda.

Másnapra kellett délelőtt a könyvtárlátogatásra menni. Oda is ugyanaz a társaság volt hivatalos, tehát ezt külön az Erasmus-os hallgatóknak szervezték. Egy könyvtáros megmutatta nekünk a könyvtárat, hogy mit hol találunk meg benne, meg az itthon már használatos számítógépes OPAC katalógus-rendszert. Ez utóbbi nekem nem volt túl érdekes, mivel már sokszor használtam ilyet. Viszont ami nagyon jó volt abban a napban, hogy ekkor a könyvtárból kijövet született meg az első kép az alap-társaságról! :) Szóval ez volt az Erasmus társasági élet kezdete.

A városnézés időpontját egy héttel későbbre ígérte Frau Holstein-Alter. Ezt én megint csak későinek tartottam, mert az embernek még a félév elkezdése előtt van legtöbb kedve megnézni hova is érkezett, és hogy hol fogja a félévet tölteni, meg persze olyankor van rá még bőven idő. Egyébként ez a városnézés végül el is maradt a Tanárnő elfoglaltságai miatt.

Én eleve már az első ott töltött héten voltam benn a belvárosban. Nagyon kíváncsi voltam már, hogy milyen is Koblenz, ha nem képekről látja az ember! Gyönyörű a város, nekem nagyon-nagyon tetszett, és ebben egyetértünk a többi Erasmus-ossal! Lakosságszámát nézve nem túl nagy, mintegy 107000 fővel, azonban elég nagy területen fekszik, mert szinte nincs is magasház, maximum 4-5 szintes társasházak. Tele van zöld területekkel, és van két folyója a Rajna és a Mosel, melyek mentén ugyancsak gyönyörű sétányok futnak. A két folyó a Deutsches Eck-nél folyik össze, ahol egy hatalmas emlékmű is található. A város nyugalmas és csendes, de mégis van benne élet! A Főiskola és az Egyetem hallgatói gondoskodnak erről.

Frau Holstein-Alter email-listáját először a cseh lányok használták ki. Elkezdődtek a szervezkedések. :) Szóval minden a cseh vacsorával kezdődött... Ivana és Anna meghírdették az első közös programot a listán levőknek, és persze felvetették, hogy lehetne ennek folytatása is. Aztán egyre csak követték egymást a programszervezések... Két nap múlva már a közeli emlékműhöz szerveztünk egy 3 órás kis kirándulást, oda is jópáran mentünk. Aztán következtek még az 5 hónap alatt szépen sorban a magyar, a bolgár, a finn, a német vacsi, természetesen mindegyik saját nemzeti étellel. Közben mikor már meleg lett, Lea szervezett a strandra „Australisches Freibad”-ot, ahol kaptunk tőle „eredeti” ausztrál koalát és kengurut, meg ausztrál koalás csokit. Persze mondanom se kell, a programok során egyre többen lett a társaság!

Az egyetem több programot is meghirdetett. Mint kiderült ezek a főiskolai Erasmus-koordinátor által, a két intézmény külföldi diákjainak szervezett kirándulások voltak. 3 kisebb kirándulás és egy nagyobb, berlini utazás szerepelt a listán. Én sajnos az itthoni vizsgaidőszak miatt nem tudtam részt venni a kisebb programokon, mivel vagy leadandókat kellett éppen határidőre csinálnom, vagy éppen akkor voltam itthon vizsgázni. Viszont amit nem hagyhattam ki, az a 4 napos berlini út volt!

Berlin óriási és nagyon-nagyon szép! Mint kiderült a kirándulás reggelén, a csoport fele volt az egyetemről és fele a főiskoláról. Ez azért volt jó, mert lehetett új ismerősöket szerezni a már meglévők mellé. Én kapásból az állomáson megismerkedtem két főiskolás lánnyal, egy texasival és egy litvánal.

Az út nagyon hosszú volt, mivel vonattal mentünk, de nagyon jól telt. Mind a 7 órát végigkártyáztuk! :) Az volt a lényeg, hogy mindenki mutasson egy kártyajátékot, amit náluk otthon szoktak játszani. Aztán persze a jobban tetsző játékokból többet is játszottunk, így végül nagyon gyorsan eltelt az utazás. Mivel már a vonaton össze voltunk zárva, így már ott egyre több mindenkiel beszéltem, akit még nem ismertem addig. Aztán az ismerkedést segítette még, hogy Berlinben az olcsóbb utazás kedvéért 5 fős jegyeink voltak. Így amikor a két szabad délutánunk volt, össze kellett beszélni, hogy kik mennek együtt. Voltunk két nap, két különböző irányban is egy nagy kört egy nagyon jófej idegenvezetővel várost nézni. Szabadidőnkben pedig nagyokat sétáltunk. Esténként beültünk valahova beszélgetni meg inni valamit, egy kicsit belenézni a berlini éjszakai életbe.

Az egyik nap a Reichstag-ba mentünk. Ott aztán nem csak a nagy tetőterazon és az üvegkupolában voltunk, hanem egy ülésre is beülhettünk, majd aznap egy másik kormányépületben ebédeltünk. Mivel a társaság nagyon jó volt, így hamar eltelt ez a pár nap, amit Németország fővárosában tölthettem.

Összességében tényleg nagyon-nagyon jól éreztem magam kint!!! Persze vannak tanulságosabb napok, mert teljesíteni kell itthon is meg kint is. Emellett azonban meg lehet ismerni nagyon sokféle embert és kultúrát, és van kiélvezhető szabadidő is. Én nagyon sok ismerőst is szereztem: spanyolokat, egy amerikaiat, egy ausztrált, két csehét, egy orosz, litvánokat, egy marokkóit, finneket, egy franciát, bolgárokat, ukránokat, olaszokat, egy görögöt és nem utolsósorban egy magyart is :) .

Nekem egyébként itthon 30 kreditnyi, kinn pedig 22 kreditnyi tantárgyam volt az Erasmus-om alatt. Ez nagyon soknak bizonyult, jó nehéz is volt teljesíteni – meg lehetett csinálni, és nem is sikerült rosszul! –, de ennek ellenére volt időm azért a többiekre és egyáltalán nem bántam meg, hogy kimentem!

Én mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy legalább egy félévre menjen ki külföldre tanulni! Kár lenne egy ilyen lehetőséget kihagyni!

Képek

A kollégium és az egyetem:

A kollégium a szomszéd dombról lenézve

A szomszéd dombról az egyetem

A kollégiumtól 2 perc gyaloglás után az egyetemre belépve...
Szemben a Computer Visualistik nagy fehér épülete

Mikado Platz, és az egyetem D épülete, melyben található: Bettina Holstein-Alter irodája,
Tanulmányi Osztály, Menzakar්යa kiváltás, nagy előadó, menza, fénymásoló

A könyvtár épülete

Néhány kép a városról, a környékről:

A Deutsches Eck és a város az erődből nézve
A Rajna és a Mosel találkozása

A Deutsches Eck és a város az erődből nézve este szép fényekkel

Az Ehrenbreitstein erőd a Rajna jobb partján

A Mosel jobb partján felfelé sétálva...

A Mosel és a várostól délre fekvő dombos partvidék

És az egyre bővülő társaság:

A könyvtár előtt készült első képünk

A magyar vacsorára már többen voltunk

A bolgár vacsora a kollégium tetőteraszán

A félévzáró International Dinner-en készült egyik csoportkép a sok közül :)